

CONSELL GENERAL
PRINCIPAT D'ANDORRA

Manifest de rebuda de les Falles de la Nit de Sant Joan 2024

Benvolguts fallaires de les Valls d'Andorra,
Amics i amigues de les festes del foc,

Com ja és tradició per la revetlla de Sant Joan ens reunim a la plaça del Consell General per rebre la Flama del Canigó. Un esdeveniment esperat per molts que marca la nit més curta de l'any.

L'inici de l'estiu ha estat des de temps immemorials motiu de celebració. És un moment únic en el calendari, que ens marca que hem superat un any més, un hivern més i que ens espera una estació per endavant per celebrar-ho.

L'acte d'avui dona el tret de sortida a la festa d'aquesta nit, però també a tot el seguit de festes majors i de poble que ompliran les nostres valls fins ben entrat el mes de setembre.

I és que aquesta nit en especial, és la nit del foc, d'incomptables fogueres i falles repartides pel nostre país, pels Pirineus i per tots els territoris de parla catalana que és on celebrem d'una forma especial aquesta festa.

Una revetlla que ve acompanyada indubtablement de les falles i els fallaires que heu mantingut viva aquesta tradició. Sovint intentem explicar i investigar d'on provenen les falles, quina era la seva utilitat i que significaven. En aquest punt, em permetreu recuperar les reflexions de l'antropòleg Albert Roca en el pròleg del llibre sobre les falles del Pirineu on ens adverteix dels perills de voler esbrinar què signifiquen els rituals.

Sovint volem vincular aquests rituals a la seva funcionalitat, ens capfiquem en investigar per a què servien, i aquesta és la nostra errada. Tal com ens diu Roca, la funció no és la finalitat pràctica d'un acte. Si fos així, les tradicions desapareixerien des del moment en què deixen de ser útils des d'un punt de vista material.

En el cas de les falles i les fogueres de Sant Joan, aquest aspecte és encara més rellevant: fa molt temps que no tenen una finalitat material, però sí que han esdevingut una forma de crear una identitat col·lectiva, una manera d'unir-nos a tots per a celebrar l'arribada de l'estiu.

I és per això que avui m'agradaria compartir amb vosaltres el record per la Rosa Ferrer. Jo vaig aprendre molt de la Rosa. Tant políticament com personalment. La Rosa era una amiga, una confident i un referent per a mi. D'ella, per exemple, vaig aprendre a lluitar les coses, a no defallir. A fer possible -entre moltes altres lluites- la recuperació de les falles d'Andorra la Vella de la mà dels primers fallaires que vau treballar incansablement per aquesta tradició que ara ja és arrelada. De la Rosa també vaig aprendre a estimar el patrimoni que no veiem, el patrimoni immaterial: que crea records únics; que emociona; que genera un sentiment d'unió entre persones de cultures, llengües o procedències diverses. I així va treballar amb tots vosaltres fins a aconseguir la declaració de les falles com a Bé Immaterial de la Humanitat.

I de la Rosa també vaig aprendre -entre moltes altres coses- a saber diferenciar molt bé el moment pel debat i la confrontació d'idees (que moltes vegades, per enfrontar-les, separa a les persones, crea divisions, aixeca passions i genera recels) i, d'altra banda, els moments d'unitat, de construcció de ponts. Moments integradors, que ens uneixen i ens impulsen. En definitiva, moments com les falles. Perquè amb la mirada oberta que sempre tenia la Rosa, les falles són instants que fan certs aquest lema tan nostre de Virtus Unita Fortior: la unió fa la força.

I és aquí on rau la importància que va saber veure la Rosa Ferrer a la Flama del Canigó, a la revetlla de Sant Joan i a les falles: mentre ens aglutinin i ens identifiquin com a societat, seran tradicions que es mantindran ben vives i que anhelarem celebrar cada any.

Amb aquest anhel de festa, de gresca i de foc, us desitjo a totes i tots, bona revetlla de Sant Joan. I, ara sí, fallaires de tot Andorra, que rodi el foc!

Carles Ensenyat Reig
Síndic general